

OMLADINSKA BOKSERSKA ŠKOLA

Kao godina osnivanja Omladinske bokserske škole uzima se 1962. godina , iako je klub i prije toga popunjavao svoje redove iz sopstvenog kadra . Ideja o osnivanju Škole nije bila niti nova , niti je realizovana zaslugom pojedinaca . Ona je bila pre deo klubske koncepcije i potrebe popunjavanja prve ekipe iz redova mladih i školovanih takmičara .

Prvi učenici osnovane škole su kasnije postali afirmisani takmičari i svako od njih je ostavio veliki i neizbrisivi trag u subotičkom boksu a i šire . Arif Ibrahimović , Josip Merković , Šandor Takač , Veljko Kosanović , Mihalj Filep , Stojan Blažić , Darko Čović , ... , samo su neka od imena koja će ostati duboko urezana u temeljima ove i ovakve škole .

Škola je posle nekog vremena stekla određenu reputaciju , a njeni učenici učestvujući na gotovo svim juniorskim priredbama postizali su veoma zapažena uspehe .

Sledećih godina škola je postala pravo stecište talentovanih boksera . Da pomenemo samo neke , Ladislava Pfajfera , Dragana Lakićevića , Tomicu Stefanovića , Živojina Krstića , Milorada Marinkovića . Svi ovi takmičari bili su svojevremeno prvaci države u juniorskoj konkurenciji .

Oni su bili i baza na kojoj je klub zasnivao svoje kvalifikacione borbe za ulazak u Prvu saveznu ligu 1966 / 67. godine . Posle višegodišnje stagnacije subotičkog boksa , mladi su prokrili put do najkvalitetnijeg društva i na najbolji mogući način potvrdili ispravnost politike oslanjanja na sopstvene snage .

Ligaška takmičenja nisu uticala na to da se rad sa mladima prekine . Naprotiv iz redova Omladinske bokserske škole » Spartak « iznikle su nove zvezde ringa kao što su Rajko Đajić , Dragan Vujković , Mile Balunović , Mirko Antelj , Tomislav Račmanj i drugi .

Trojica takmičara Vujković , Đajić i Balunović osvojili su 1969. godine titulu juniorskih prvaka Jugoslavije , a Đajić i Omladinsku zlatnu rukavicu . Mirko Antelj i Dragan Vujković postali su standardni prvotimci boks kluba » Spartak « .

Narednih godina situacija u kojoj se našao klub donela mu je velike probleme . Klub je u veoma kretkom roku ostao bez nekolicine takmičara koji su bili siguran oslonac ekipe . Upravu iz tih razloga udvostručeni su naponi da se mladi bokseri što pre osposobe i da se prva ekipa popunjava iz njihovih redova . Situacija u prvoj ekipi prouzrokovala je i to da su pojedini mladi takmičari morali prekinuti svoj normalan razvojni put u juniorskoj konkurenciji i da su silom prilika dospeli do redova prve ekipe (Tumbas , Vujković , Memišević) .

Pred Omladinskom školom stoje novi i složeni zadatci . U prvom redu da bi ona nesmetano radila treba što hitnije rešiti problem prostorija za treninge i naći odgovarajući stručni kadar . Potrebno je rešiti i materijalne probleme koji kočće rad Škole . Od rešavanja ovih problema zavisice i dalja sudbina Omladinske bokserske škole a i subotičkog boksa uopšte .

Zaključci se nameću sami po sebi . Omladinska bokserska škola mora i u budućnosti ostati osnova iz koje će Boks klub » Spartak « izvlačiti mlade talente koji će biti osnova kluba . Ona je tu svoju ulogu i opravdala i zaslužuje počasno mesto u priči o klubu .

ISTORIJAT KLUBA

Odmah nakon oslobođenja Subotice , entuzijasti i ljubitelji boksa počeli su razmišljati i pripremati teren za oživljavanje ove plemenite veštine u Subotici .

Tako je u okviru sportskog društva Željezničara » Spartak « , formirana boks sekcija 15 oktobra 1945. godine , čiji je rukovodilac bio gospodin Butorac sa željeznice , a prvi trener Stevan Engelbreht . Klub je radio u okviru centralnog društva godinu dana . Tada su Franzer Gustav , Hović Gavro i drugi formirali klub » Radnički « pod čijim imenom su radili godinu dana . U njegovim redovima bili su i Đulai , Šovljanski , Boršoš , Kladek , Beneš , Zečević , Lazić , Marton i drugi bokseri .

Boks klub » Spartak « se nije rasformirao nego se formirala mlada ekipa koja se brzo afirmisala . Boks klub » Radnički « se posle godinu dana rada fuzionisao sa » Spartakom « i nataj način su udareni čvrsti temelji za dalji rad kluba . Za predsednika je izabran Franzer Janoš , za potpredsednika Rudinski Pajo a za sekretara Andrašić Gavro . Trener prve ekipe je bio Stevan Engelbreht do njegovog odlaska za profesora na Višoj školi za fizičko vaspitanje u Beogradu 1947. godine .

Savezna bokserska liga formirana je 1948. godine i u njoj se takmičio i Boks klub » Spartak « . U takmičarskoj sezoni 1948/49 . godina boks klub » Spartak « je zauzeo poslednje mesto na tabeli . Boksovaio je 10 mečeva i izvojevao 1 pobedu , 1 nerešen meč i 8 poraza sa 47:117 bod razlikom .

Za ekipu Spartaka su nastupali : Nimčević I , Nimčević II , Beneš , Petrović , Stefanović ; Tot , Marton , Peić , Pein , Tumbas , Boršoš , Đulai , Romek Lajoš i drugi a trener prve ekipe je bio Franzer Ivan .

Od ispadanja iz Savezne lige 1949. godine pa do povretka 1951. godine boks klub » Spartak « se takmičio u Vojvođanskoj ligi .

1951. godine formira se Savezna liga u dve grupe , a » Spartak « se takmičio u grupi B , u kojoj je osvojio 2 mesto . Boksovaio je 4 meča od čega je imao 2 pobjede i 2 poraza . Osvojio je 4 boda .

U takmičarskoj sezoni 1952 / 1954 . » Spartak « se takođe takmičio u prvoj Saveznoj ligi , u kojoj je zauzeo 4 mesto . Boksovaio je 14 mečeva . Imao je 6 pobjeda , 1 nerešen i 7 izgubljenih susreta , sa osvojenih 13 bodova i bod razlikom 149 : 131 .

U takmičarskoj sezoni 1954 / 1955 . » Spartak « je zauzeo poslednje mesto sa 6 bodova . Boksovao je 14 mečeva i ubeležio 3 pobede i 11 poraza sa bod razlikom 96 : 178 .

Od 1955. pa sve do kraja 1966. godine , » Spartak « se takmiči u Vojvođanskoj , pa u Srpskoj ligi sa promenljivim rezultatima . U tom periodu na čelu kluba nalazili su se : Gabrić Remija , Dmitrović Bogdan , Večić Vladimir , Pavković Nikola , Ban Franjo i Brančić ing. Aleksandar .

Na kraju takmičarske 1966. godine , » Spartak « je zauzeo prvo mesto u Srpskoj ligi , tako da je stekao pravo na kvalifikacije za Saveznu ligu . Pored » Spartaka « u kvalifikacijama se borili za dva mesta » Borovo « iz Borova i » Slavija « iz Banja Luke . Boks klub » Spartak « je ušao u kvalifikacije sa malim izgledima na uspeh , s obzirom da je izboriti plasman u konkurenciji republičkih reprezentacija SR Hrvatske i SR Bosne i Hercegovine . Na kraju kvalifikacija osvojeno je drugo mesto i status prvološa .

U takmičarskoj 1967. godini , boks klub » Spartak « kao novi prvoligaš , postigao je dobre rezultate , jer je na kraju takmičenja zauzeo 4 mesto sa istim brojem bodova kao i treće plasirani klub » Dinamo « iz Pančeva , ali sa slabijom poen razlikom .

U takmičarskoj 1968. godini na kraju prvenstva zauzeto je 5 mesto .

U takmičarskoj 1969. godini na kraju prvenstva zauzeto je 3 mesto , što je do sada najveći uspeh koji je klub postigao .

Od 1958. do 1962. godine , prvu ekipu trenirao je Petrović Svetislav , a od 1962. godine za prvog trenera se ponovo vraća Engelbreht Stevan , koji za svoje pomoćnike određuje Tamaši Franju i Nimčević Grgu .

Boks klub » Spartak « dao je jugoslovenskom boksu plejadu šampiona , kao što su :

- Đulai Lajoš
- Tot Rudolf
- Štefanović Jovan
- Šovljanski Pavle

Takmičari Boks kluba » Spartak « koji su branili nacionalne boje u državnom timu :

- Šovljanski Pavle - 30 puta
- Štefanović Jovan - 10 puta
- Tot Rudolf - 8 puta
- Đulai Lajoš - 5 puta
- Boršoš - 1 puta
- Ibrahimović Arif - 15 puta
- Tamaši Franjo - 16 puta
- Torontali Antal - 2 puta

SVI TRENERI BOKS KLUBA » SPARTAK «

Na samom početku ovog dela , hteo bih da se izvinim , ako nekog od njih nisam spomenuo . Zaista nisam imao nikakve namere da nekog namerno izostavim .

- Miroslav Popović - Profesor fizičkog vaspitanja , član Stručnog saveta Jugoslovenske bokserske reprezentacije i jedan od trenere našeg Olimpijskog tima .
- Laslo Kladek
- Janoš Franzer - Junior
- Franjo Tamaši
- Grga Nimčević
- Svetislav Petrović
- Mirko Liepnik
- Stevan Engelbreht
- Antelj Tomislav
- Kočiš Đuro – pomoćni trener
- Čutura Goran – pomoćni trener
- Kemiveš Peter – pomoćni trener

Bokserski klub Spartak osvojio je više od 20 titula pojedinačnih prvaka Jugoslavije .

Vojvodina drži primat u juniorskom boksu u Jugoslaviji . Od 1958. godine , kada je održano prvo juniorsko prvenstvo SFRJ , pa do 1974. godine , juniori iz Vojvodine osvojili su 64 titule prvaka Jugoslavije , a ubedljivo na prvom mestu se nalaze juniori boks kluba Spartak sa 14 osvojenih titula .

24.12.1945. godine - određen prvi aktivista za boks u novoosnovanom klubu - PAJA RUDINSKI

24.01.1947. godine - fuzionisanje Sportskog društva Spartak i Fiskulturnog društva Radnički - osnovana i sekcija za boks u novom društvu

1949. godine - na proslavi 100. godišnjice željeznice - Boks sekcija osvojila prvo mesto ispred Lokomotive iz Zagreba

Iste godine 1949. - Tot po drugi put osvaja naslov državnog prvaka u bantam kategoriji

1980. godine - održana prva VOJVOĐANSKA RUKAVICA u organizaciji BK Spartak

Apsolutni rekorder po broju osvojenih titula je Dragomir Vujković koji je 7 puta bio prvak Jugoslavije .

NAJVEĆA IMENA JUGOSLOVENSKOG BOKSA

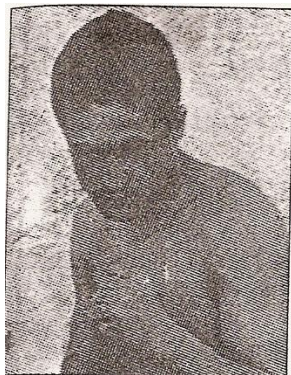
Ako govorimo o perjanicama posleratnog vojvođanskog boksa , onda se pre svega misli na : Pavla Šovljanskog , Lajču Đulajia , Gustava Boršoša , Rudolfa Tota , Jovana Stefanovića , Lajču Romeka , Dezidera Sendija , članove Spartaka .

Odmah posle rata , već 1947. godine Pavle Šovljanski i Lajčo Đulai , članovi Spartaka iz Subotice osvajaju u Bukureštu na prvenstvu Balkana zlatne medalje a zatim uz izvesne vremenske periode dolaze na scenu poznati asovi jugoslovenskog boksa iz Spartka : Petar Arpaši , Rudolf Tot , Stefanović Jovan , Lukić Ilija , Tamaši Franjo , Benedek Petar , Ibrahimović Arif Vujković Dragomir .

BOKSERSKE SUDIJE IZ SUBOTICE

- Romek Lajčo - SAVEZNI
- Feher Geza - SAVEZNI
- Gereg Jene - REPUBLIČKI
- Sojčić Boža - PRIPRAVNIK
- Velimirović Igor
- Pitić Elvir

POZNATI BOKSERI IZ KLUBA (BIVŠI I SADAŠNJI) :

Đulai Lajoš : - PEROLAKA , BANTAM

Po rečima Franzera prvog trenera Spartaka , istog onog koji je " posadio korenje " nadaleko čuvenoj Subotičkoj školi boksa , o tome ko je po njemu najbolji bokser koji je ponikao u toj istoj školi , nedvosmisleno je odgovorio Đulai Lajoš .

Veliko priznanje , kada se zna da su u toj istoj školi ponikli Pavle Šovljanski , Rudolf Tot , Jovan Stefanović .

Oni koji pamte Đulaia , setiće se njegovog talenta i bokserske univerzalnosti i naravno uzdahnuti što je jedna sportska karijera , naglo prekinuta .

Vrsni tehničar , koji je u svojoj karijeri zabeležio niz značajnih uspeha . Osvojio je naslov prvaka Jugoslavije za 1947. godinu u bantam kategoriji . Iste godine u Bukureštu postaje i Balkanski prvak . Nastupao ja državnu reprezentaciju 5 puta .

Otišao je sa ringa u usponu snage i znanja u ovoj plemenitoj veštini . Povreda je bila jača od njega . Ostala je samo priča .

Dugo vremena posle bio je aktivni bokserski radnik u klubu .

- reprezentativac 5 puta

- ekipni prvak sa reprezentacijom Jugoslavije na 1 Balkanskom šampionatu u boksu 1947 godine u Bukureštu
- prvak FNRJ za 1947 godinu u bantam kategoriji
- prvak Vojvodine na prvom prvenstvu 1946 godine

Šovljanski Pavle : - LAKA , PEROLAKA , PERO ,

Po opštoj oceni stručnjaka najbolji jugoslovenski bokser svih vremena . Sto i jedan razlog za odbrnu , samo jedan za napad nalazio je Pavle na ringu . Nadigrati , ne nadjačati protivnika , bio je kredo njegovog shvatanja plemenite veštine . Taj princip da " meko uvek mora nadvladati tvrdo " , propagirao je punih 15 godina , uspešno na ringovima širom zemlje i sveta .

Prvak države 1946. godine u lakoj i 1947. i 1948. u perolakoj kategoriji (u kasnijim godinama kao član Partizana , osvojio je još šest titula prvaka Jugoslavije) . Prvak Balkana za 1947. goinu . Učesnik Olimpijskih igara u Helsinkiju , 1952. godine . Na evropskim šampionatima u Oslu 1949. i Berlinu 1955. godine osvojio je bronzane medalje . Godine 1951. izabran je za kapitena Evropske reprezentacije koja se boksovala protiv reprezentacije Sjedinjenih Američkih Država .

U svojoj karijeri je odboksovao 298 borbi , od čega je 18 puta boksovao nerešeno , 18 puta izgubio , a sve ostale mečeve pobedio .

Iako samo tri godine član Bokserskog kluba Spartak , ostavio je neizbrisiv trag na samo u subotičkom nego i jugoslovenskom sportu . Bio je najsajjniji predstavnik jedne pomalo već zaboravljene generacije naših boksera , koja je i svojim takmičarskim , a kasnije i stručnim umećem , utirala put braći Kačar , Parlovu Vujkoviću ili Vujinu .

Nakon svoje veoma uspešne takmičarske karijere posvetio se trenerskom pozivu .

- ekipni prvak sa reprezentacijom Jugoslavije na 1 Balkanskom šampionatu u boksu 1947 godine u Bukureštu
- prvak FNRJ za 1947 godinu u svojoj kategoriji
- prvak države u lakoj kategoriji za 1946 godinu
- prvak države u perolakoj kategoriji za 1947 i 1948 godinu
- kapiten reprezentacije Evrope u meču protiv USA 1951 godine
- prvek Balkana za 1957 godinu
- 6 puta prvak države kao član Partizana
- učesnik olimpijade u Helsinkiju 1952 godine
- 3 na prvenstvu Evrope 1949 godine – Oslo
- 3 na prvenstvu Evrope 1955 godine – Berlin
- reprezentativac 30 puta
- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji - 1949 i 1950 godine – LAKA
- 1951 i 1952 godine - POLUVELTER
- 1955 i 1956 godine - VELTER

Vujković Dragan : - POLUSREDNJA , SREDNJA , POLUTEŠKA ,

Subotički boks je u proteklom periodu dao čitav niz pravih majstora ringa . Među njih svakako spada i nezaobilazni Dragan Vujković , po svemu najzapaženiji . To potvrđuju i rezultati koje je postigao , kao i titule koje je osvojio .

Rođen 04.04.1953. godine u Subotici . Bokser srednje i polusrednje kategorije . Još kada je 1966. godine stupio u ring , stručnjacima nije promaklo da se radi o talentu o kome će se tek čuti . I nisu se prevarili , njegov uspon je svakim novim mečom rastao , da bi ubrzo ljubitelji boksa masovno dolazili da se dive njegovoj veštini i blistavim poredama . Svoju boksersku karijeru je započeo u Spartaku , a kasnije je bio člani Slavije iz Banja Luke i Partizana iz Beograda .

Jedan od najperspektivnijih jugoslovenskih boksera o kojem rezultati sve govore . Omladinski prvak države za 1970. godinu , član omladinske reprezentacije . Na domaćem ringu u svoje vreme nije imao premca : 6 puta je osvajao titulu državnog prvaka u srednjoj kategoriji , 2 puta u poluteškoj . Na međunarodnom ringu , takođe , upisao se među velikane : 5 puta je trijumfovao na prvenstvima Balkana , 3 puta je bio prvak na Mediteranskim igrama . Najveći uspesi su mu svakako

nastupi na Svetskim prvenstvima : 2 puta drugo mesto . Mogao je po rečima stručnjaka i Moskvi na Olimpijskim igrama da se okiti nekom medaljom , ali je nažalost svih njegovih poštovalaca , povreda bila jača od njega .

Za reprezentaciju Jugoslavije nastupa od 1970. do 1982. godine , na ukupno 127 mečeva . Kapiten reprezentacije bio je od 1975. do 1980. godine . Dva puta je proglašavan za sportistu godine grada Subotice i Banja Luke , a bio je proglašen i najboljim sportistom Bosne i Hercegovine.

Neokrnjen u sportu , kome se posvetio , ostao je Dragan Vujković . I nekako nedorečen , uvek pri vrhu na najvećim smotrama svetskog amaterskog boksa , nikada na pobjedničkom postolju .

Onako uz ring , mogao bi najmlađima prenositi ono što je u boksu učio i naučio . A naučio je mnogo i zna to da pokaže . Ponovo je ovde u svom gradu , kao uzor i putokaz , i predznak da će njegov Spartak ponovo putevima stare slave .

Uz ime Dragana Vujkovića , zaista može da stoji epitet - velemajstor plemenite veštine zvane BOKS . Njegovo ime u domaćem ringu teško da će neko uspešno popuniti .

- zaslužni sportista Jugoslavije
- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji u sve 3 kategorije
- reprezentativac 127 puta
- kapiten reprezentacije od 1975 do 1982 godine
- vice šampion sveta u teškoj kategoriji 1978 godine – Beograd
- 3 na prvenstvu sveta 1974 godine – Havani (Kuba)
- osvajač Zlatnog gonga
- osvajač Beogradskog pobjednika
- osvajač 5 medalja sa Balkanskih šampionata
- 3 puta učesnik Mediteranskih igara – 1971 Turska
 - 1975 Alžir
 - 1979 Split
- učesnik olimpijade u Monteralu - 1976 godine
- najbolji sportista BiH
- juniorski prvak SFRJ za 1966 , 1967 , 1968 godinu
- seniorski prvak SFRJ za 1972 , 1973 , 1974 godinu
- prvak Mediterana za 1971 godinu
- drugi na Balkanu za 1973 godinu
- prvak Balkana za 1974 godinu
- osvajač trofeja na Memorijalnom turniru SIKI GAKOVIĆ - 1973 godine
- najbolji Vojvođanski bokser za 1974 godinu
- 2 puta najbolji sportista Subotice za 1973 i 1974 godinu
- 2 puta najbolji sportista Banja Luke
- dobitnik Zlatne značke Saveza za fizičku kulturu

Beneš : - MUVA ,

- prvak Vojvodine na prvom prvenstvu 1946 godine
- -
- -
- -
- -
- -
- -
- -

Kladek : - LAKA ,

- prvak Vojvodine na prvom prvenstvu 1946 godine
- -
- -
- -
- -
- -
- -

Kostić : - POLUTEŠKA ,

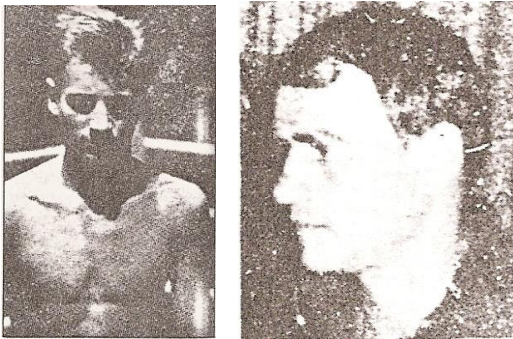
- prvak Vojvodine na prvom prvenstvu 1946 godine
- -
- -
- -
- -

- -

Lakatoš

: - TESKA ,

- prvak Vojvodine na prvom prvenstvu 1946 godine
- -
- -
- -
- -
- -

Tot Rudolf : - BANTAM ,

- Prvak FNRJ za 1948 , 1949 i 1950 godinu
- reprezentativac 8 puta
- -
- -
- -

Arif Ibrahimović

Ibrahimović Arif : - BANTAM

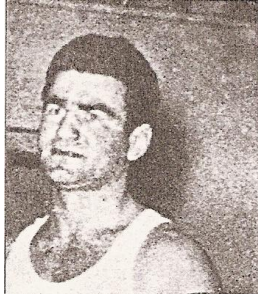
Rođen 08.04.1946. godine u Nišu . Takmičio se u perolakov kategoriji . Takmičio se u Spartaku 1962. godine . Boksovao je 200 mečeva , od čega je 26 izgubio , a 4 boksovao nerešeno .

Za njegov najveći uspeh smatra se njegova pobeda nad rumunskim reprezentativcem i prvakom Rumunije Gižuom , 1969. godine u Beogradu , u meču naše i Rumunske reprezentacije . U njegove uspehe spada i osvajanje bokferskog Oskara na reviji u Beogradu 1969. godine .

Dvostruki juniorski i seniorski prvak Jugoslavije , standardni reprezentativac od 1964. do 1972. godine i za to vreme odboksovao 16 mečeva za reprezentaciju , vicešampion Balkana 1967. . Veliki ljubimac navijača , koje je oduševljavao tehnikom i nadljudskom borbenošću .

Subotički ljubitelj boksa dobro pamte njegovu plemenitost u obračunu sa slabijim od njega . Ono što je mnoge njegove navijače nerviralo je to što je svoju čuvenu " bokfersku mitraljetu " znao da zakoči , u trenutku kada je samo jedan udarac odlučivao o tome dali će protivnik ostati na nogama ili leći na pod , što su svi u publici i očekivali .

Znao je Arif i da se naljuti , kada u boksu plemenito nestane pred brutalnošću partnera . U jednom od žestokih obračuna sa Janetom Bahtijarevićem , inače njegovim daljim rođakom , ovde na subotičkom ringu , kada je sevala vatra iz svih oruđa sa obe strane , Arif je već okrvavljenom rođaku u uglu šapnuo - Stan bre Jane , jesmo li rođaci ili bokseri .

Stevanović Jovan : - PERO , PEROLAKA

Ljubitelji boksa ga svakako pamte kao boksera , kome je univerzalnost bila osnovno odličje . Boksovao je što bi rekli stručnjaci na poludistanci , a ono što se videlo u njegovim mečevima , slobodno bi mogli ući u sve udžbenike boksa .

Svedoci njegovih borbi , kažu da je boksovao kao da čisti cipele , levim i desnim krošeia , najčešće . Ponekad bi iz te " puževe kućice " u koju se zatvarao velemajstorski , sevnuo bi aperkat koji je i najčvršće obarao sa nogu .

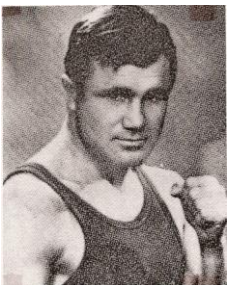
Ovde u Subotici , u bioskopu Jadran , odboksovao je sa svojim velikim prijateljem i bokserskim uzorom Pavlom Šovljanskim , meč u pet rundi od po dva minuta . Meč za pamćenje i priču . Šteta što u to vreme nije bilo kamera da sve to snime , kao udžbenik za generacije iza njega . Držali su na nogama prepuno gledalište . U tom meču učenik je nadmašio učitelja Jovan Stefanović - Pavla Šovljanskog .

I da sam pobedio , ništa ne bi bilo rešeno , Pavle je nesumnjivo bolji . - našalio se Ćefa

- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji 1950 PERO i 1951 PEROLAKA godine
- reprezentativac 10 puta

.....
Tumbas Geza : - POLUVELTER , LAKA ,

- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji
- reprezentativac puta
- učesnik olimpijade u Moskvi 1980 godine
- -
- -
- -

.....
Tamaši Franjo : - VELTER

Jedan od bisera subotičkog boksa je i Franj Tamaši , rođen 05.05.1937. godine . Boksom se počeo baviti 1956. godine , pa sve do 1969. godine boksovao je za Spartak i to sve vreme u istoj kategoriji - VELTER .

Seniorski prvak države za 1963. godinu u velter kategoriji , vice šampion države 1962. godine u istoj kategoriji . Član jugoslovenske reprezentacije 16 puta . Osvajač dva ZLATNA POJASA i to 1963. i 1965. godine . Učesnik na mediteranskim igrama 1963. godine u Napulju , gde osvaja treće mesto u velter kategoriji . Najveći uspeh postigao je pobedom nad tada čuveni Borom Novakovićem , 1963. godine u finalnoj borbi za ZLATNI POJAS .

Učesnik mnogih domaćih i stranih revija na kojima je bio proglašen za najboljeg takmičara . 1963 godine bio je proglašen za sportistu grada Subotice . Više puta je bio među deset najboljih sportista u Subotici . U svojoj bogatoj karijeri odboksovao je 340 mečeva od čega je samo 27 izgubio .

Pobeđivao je mnoge poznate šampione , a gorčinu njegovih poraza , tvrdo su dugo pamtili pobednici . Ostajali su duboko urezani tragovi njgovih levih krošea . Bio je bokser - rezbar . Svaki udarac po jedna bora na licu protivnika , svaki atak onog sa druge strane ringa - strah šta donosi Tamašijeva čuvena kontra . Udarac ili kontra udarač , dugo je lebdela dilema o suštini njegovog boksa . Ostala je i danas posle njegovog odlaska sa ringa . Nije opraštao ni sebi ni drugima , ni jednu pobjedu ni jedan poraz . Takav je uostalom i bio Franjo Tamaši ., uvek u sukobu i sa drugima i sa samim sobom .

Bio je dugogodišnji kapiten ekipe . Svoju bogatu sportsku karijeru prekinuo je u 33 godini . Oprostivši se od aktivnog bavljenja boksom , nastavio je da radi u Boks klubu Spartak kao trener i Tehnički referent . Najveće priznanje kao trener je doživeo kada je izabran za trenera mlade reprezentacije Jugoslavije i Vojvodine .

- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji 1963 i 1965 godine
- reprezentativac 16 puta
- 3 mesto na mediteranskim igrama 1963 – Napulj
- najbolji sportista Subotice 1963 godine
- najbolji tehničar revije u Vršcu 1964. godine
- drugo mesto u Jugoslaviji 1962. godine
-

Merković Josip : - POLUTEŠKA , TEŠKA

Rođen je 14.07.1943. godine u Novom Sadu . Dres reprezentacije prvi put je obukao 1962. godine , i ukupno boksovao 16 puta za najbolju ekipu Jugoslavije . Imao je 150 mečeva , od čega 28 poraz , 3 nerešana meča , a sve ostalo su pobjede .

Bio je dvostruki prvak Jugoslavije u poluteškoj kategoriji 1967. i 1968. godine .

Najbolji meč mu je sa prvakom Bugarske Panajotovim , 1965. godine u Beogradu na reviji koju je organizovala Crvena Zvezda , a koji je on dobio .

.....

Antelj Mirko : - POLUTEŠKA

Rođen 1950. godine u Mostaru . Bokser srednje kategorije . Aktivan takmičar od 1967. godine .

Višestruki juniorski prvak države , prvak države u seniorskoj konkurenciji za 1971. godinu , član Mlade reprezentacije Jugoslavije . Standardni prvotimac i oslonac ekipe .

Za najlepší meč smatra mu se susret sa Matom Parlovim u Beogradu .

Posle završetka karijere , ostaje u boks , kao aktivan bokserki radnik , a od 2003. godine je i Predsednik kluba .

Slika iz mladih dana

.....

Jovanović Danilo : - POLUSREDNJA ,

- prvak države u pojedinačnoj konkurenciji 19 godine
- reprezentativac puta
- najbolji bokser turnira – Beogradski pobednik
- osvajač Vojvođanske zlatne rukavice 1981 godine
-

Boršoš Gustav : -

Pored Pavla Šovljanskog i Đulai Lajoša , predstavnik prve generacije naših boksera . Bio je član reprezentacije Jugoslavije .

- reprezentativac 1 puta – 1947 godine
- 3 mesto na Balkanskom šampionatu u Bukureštu 1947. godine

Srdanović Jovan : - POLUTEŠKA

Rođen 08.06.1944. godine u Bukovici , u Crnoj Gori . Karijeru započeo 1958. godine . Odboksovao je 260 mečeva , od čega je samo 30 izgubio i 10 odboksovao nerešeno , dok je sve ostale sa lakoćom privodio kraju u svoju korist . Reprezentativac je postao 1964. godine .

Za njegov najbolji meč se smatra onaj u kojem je pobedio prvaka Bugarske , Velijeva , trećeplasiranog iz Japana , na turniru u Zrenjaninu 1965. godine . Na istom turniru proglašen je za najboljeg boksera revije .

Torontali Antal : -

- reprezentativac 2 puta
- -
- -
- -
- -

Jovanović Vanja : -

- -
- -

Subotički bokseri dobitnici majske nagrade SR Srbije

Majska nagrada SR Srbije za stvaralaštvo u sportu i fizičkoj kulturi , dodeljivana je najistaknutijim sportskim radnicima sa teritorije Srbije i predstavljala je u to vreme veliko i vrlo vredno priznanje .

1969 godina – BEOGRAD : Stevan Engelbreht – (boksterski trener Spartaka)

Subotički bokseri dobitnici vojvođanske sportske nagrade JOVAN MIKIĆ SPARTAK

Vojvođanska sportska nagrada JOVAN MIKIĆ SPARTAK , dodeljivana je za stvaralaštvo i istaknute uspehe u sportu i fizičkoj kulturi .

1986 godina – NOVI SAD : Andrija Takačević - (Boks klub Spartak)

Subotički bokseri dobitnici zlatne znacke Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije

Ovo priznanje Saveza za afizičku kultru Jugoslavije, ustanovljeno je 1976. godine , povodom 30. godišnjice oslobođenja zemlje i razvoja fizičke kulture u SFRJ . Značka je izrađena prema idjnoj skici akademskog slikara Đorđa Andrejevića - Kuna iz 1947 godine . Dodeljivano je zaslužnim sportistima , trenerima i sportskim radnicima u Jugoslaviji .

19 godina – BEOGRAD : Dragan Vujković - (Boks klub Spartak)

Subotički bokseri dobitnici Oktobarske nagrade Subotice

1967 godina – SUBOTICA : Stevan Engelbreht – (boksterski trener Spartaka)

Najbolji sportski kolektivi Subotice

Od 1969. godine biraju se najbolji sportski kolektivi u Subotici . Ovo zaslužno priznanje grada koji sa pravom nosi epitet grada sportova prvi je veoma zaslužno poneo boks klub Spartak .

1969 godina – SUBOTICA : Boks klub Spartak

Najbolji sportisti Subotice

Za najbolje sportiste Subotice , u organizaciji NIP Subotičke novine i Sportskog saveza Subotice (ranije SOFK) , od članova boks kluba Spartak proglašeni su

1973 godina – SUBOTICA : Dragan Vujković

1974 godina – SUBOTICA : Dragan Vujković

OSTALI PODACI O KLUBU - STATISTIKA

Subotica u brojkama 1962. - 1966. godina

**Osnovne organizacije za fizičku kulturu i članovi
- krajem 1965. godine -**

Sport	Organizacije	Članovi				
		Ukupno	Aktivni			
			svega	muški	ženski	% žena
Boks	1	79	58	58	-	-

.....

Subotica u brojkama 1967. - 1971. godina

Osnovne organizacije za fizičku kulturu , članovi i stručni kadar

Sport	Godina	Broj organizacija	Broj članova			Stručno osoblje			
			Ukupno	aktivni		ukupno	profesinalci	amateri	honorarni
				svega	žene				
Boks	1968	1	144	47	-	4	-	2	2
	1971	1	186	63	-	4	-	1	3

.....

Statistički godišnjak opštine Subotica -1982. godina

Članovi osnovnih organizacija za fizičku kulturu u 1982. godini

Ukupno članova	
Subotica	Boks
15558	74

.....